

# İbrahim Yavuz

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

24.4.2005

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

### **İbrahim Yavuz (1951)**

Trabzon Of doğumluyum. Bir kamu kuruluşunda çalışırken kaslarımda beliren bir rahatsızlık sonucu malulen emekli olmak zorunda kaldım. Şiire çok genç yaşlarda türkü sözü yazmakla başladım.

1989 yılında daha iyi ekonomik imkanlara kavuşmak amacıyla ailece İstanbul'a göç etmek zorunda kaldık. Burada şiire bir süre ara verdimse de daha sonra yeniden başlayıp TÜRKÜLERE SÖZ VERDİM isimli ilk şiir kitabımı çıkarttım. Şiirlerimde sosyal ve ekonomik kirlenmişliğin yanı sıra hemen hemen her konuyu işledim. Kalıp olarak genelde hece ve kafiye ölçülerini kullanıyorsam da, aruz vezni ile yazılmış şiirlerim de vardır. Pek çok şiirim çeşitli gazete, dergi ve antolojilerde yayınlandı. Katıldığım şiir yarışmalarından çeşitli dereceler aldım. Türkü formunda bestelenerek okunmuş şiirlerimde vardır. MESAM üyesiyim. Bekarım ve zamanımın çoğunu bilgisayar başında çalışarak geçirmekteyim.

Eserleri:

Türkülere Söz Verdim

## Ağıt

Gelin oldu Ardahan'ın dağında  
Açamadan güller soldu bağında  
Yetim kaldı yavrusu kucağında

Kader dedi bağrına bastı taşlar  
Gözlerinden eksik olmadı yaşlar

Genç yaşında yitirmişti eşini  
Şanssızlıklar bırakmadı peşini  
Tam eksiksiz yapardı her işini

Kocasından kalan toprak çok idi  
Güzel idi ama şansı yok idi

Sabah erken kalkıp işe giderdi  
Hiç unutmam bize yufka ederdi  
Koyun sağar kazlarını güderdi

Hamarattı işler ondan yıllardı  
Hiç aksatmaz namazını kılardı

Kağnıyla tarladan ekin çekerdi  
Köydeki harmana gelip dökerdi  
Halacığım hem kadındı hem erdi

Ne iş olsa kurtulmazdı elinden  
Silahını indirmezdi belinden

Yalan nedir gıybet nedir bilmezdi  
Sevinse de kahkahayla gülmezdi  
Mert kadındı haksızlığa gelmezdi

Dertlerini hep içine atardı  
Erken yatar sabah erken kalkardı

Çok titizdi onu ben çok överdim  
Ne hikmetse en çok onu severdim  
Çok yaşasın diye dua ederdim

Daha henüz yetmiş beşi devirdi  
Ecel geldi onu yoldan çevirdi

Felek vurdu sağ yanını götürdü  
Oğlu koştı hastaneye yatırdı  
Bir yaz günü hayatını yitirdi

Hak yolunda dini bütün biriydi  
Yaşı geçmiş ama kendi diriydi

Hasta iken olamadım sucusu  
Yüreğimden çıkmaz onun acısı  
Rahat uyu beş kardeşin bacısı

Mevla'm onu kavuşturdu eşine  
Duyan geldi ağıt yaktı peşine

Mezarını mermer taşı rsnler  
Tanıyanlar gidip onu görsünler  
Bir fatiha okuyup da versinler

Çok özledim gözü yaşlı halamı  
Unutursam Allah versin belamı

İbrahim Yavuz

## Ağlama Anne

Hak vaki olup ta burdan gidersem  
Dertli yüreğini dağlama anne  
Şu yalan dünyaya elveda dersem  
Sakin ha ardımdan ağlama anne

Ecel kuşu baş ucumda ötende  
Helal eyle hakkın kalmasın bende  
Can dediğin misafirdir bedende  
Sakin ha ardımdan ağlama anne

Düşmesin önüne dik dursun başın  
Canımdan azizdir akmasın yaşın  
Hani nerde anan atan yoldaşın  
Sakin ha ardımdan ağlama anne

Biliyorsun bahar geçti yaz değil  
Görüyorsun acılarım az değil  
Yaşamaktan aldığımız haz değil  
Sakin ha ardımdan ağlama anne

Gökyüzüne yıldızları dizen var  
Yeryüzünde ilahi bir düzen var  
Bu dünyada ezilen var ezen var  
Sakin ha ardımdan ağlama anne

Kahpe felek yaktı gitti çıramı  
Hiç bir tabip saramadı yaramı  
Herkes gibi bekliyorum sıramı  
Sakin ha ardımdan ağlama anne

İbrahim Yavuz

## Ah Gurbet

Yıllardır eze eze sen çıkardın suyumu  
Gençliğimi geriye ver desem veremezsin  
Bozdun karakterimi değiştirdin huyumu  
Beni böyle eli boş geri gönderemezsin

Dilimde kuzey kokan şirin bir şive vardı  
Yüreğim saftı benim gözüm masum bakardı  
Son günlerde içimi bir endişedir sardı  
Beni böyle eli boş geri gönderemezsin

Hani evim arabam her şeyim olacaktı  
Hani çok çalışırsam cüzdanım dolacaktı  
Hayallerim düşlerim yarım mı kalacaktı  
Beni böyle eli boş geri gönderemezsin

Oysa sana gelirken ne hayaller kurmuştum  
Bütün taşın toprağın altın diye duymuştum  
Varoşlarda perişan bak ne hallere düştüm  
Beni böyle eli boş geri gönderemezsin

Kim bilir bu halime belki de gülüyorsun  
Zerre kadar kul hakkı yemedim biliyorsun  
Şimdide acımadan defterden siliyorsun  
Beni böyle eli boş geri gönderemezsin

İbrahim Yavuz

## **Anasını satayım**

Malım mülküm feda olsun yoluna  
Sarıl bana batacaksam batayım  
Tanrım günah yazma seven kuluna  
Yaksın gitsin anasını satayım

Ben o yarın endamına vuruldum  
Fırtınaydım estim estim duruldum  
Böyle yalnız yaşamaktan yoruldum  
Yaksın gitsin anasını satayım

Seher vakti gökte yıldız akarmış  
Aşk girince akıl baştan çıkarmış  
Kara sevda cayır cayır yakarmış  
Yaksın gitsin anasını satayım

Bir zamanlar bende sevdim sevildim  
Kimse bilmez ne filimler çevirdim  
Yaşım geçti zaten kırkı devirdim  
Yaksın gitsin anasını satayım

Hiç bir şeyin yok gözümde önemi  
Bitsin artık yalnızlıklar dönemi  
Harman yeri olmuş dertli sinemi  
Yaksın gitsin anasını satayım  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz

## **Anla beni**

Kader kesti bu yolu  
Gelemem anla beni  
Yüreğim yara dolu  
Gülemem anla beni

Bu aşkı bitirdim ben  
Sonunu getirdim ben  
Şansımı yitirdim ben  
Sevemem anla beni

Kış oldu benim yazım  
Dertli çalıyor sazım  
Bu benim alın yazım  
Silemem anla beni

Hazan sardı bağları  
Geçti gençlik çağları  
Ferhat gibi dağları  
Delemem anla beni

İbrahim Yavuz

## Armut Ağacı

Seni her kim diktiyse rahmetle anıyorum  
Evimizin önünde duran armut ağacı  
Dedemden daha büyük yaşı var sanıyorum  
Kalmadı mı halini soran armut ağacı

Çocukken dallarından çıkar armut toplardım  
Küçük bir maymun gibi daldan dala zıplardım  
Gövdene nişan alıp bıçağımı saplardım  
Kalmadı mı halini soran armut ağacı

Eskiden insanları ne çok mutlu ederdin  
Yıllarca karşılıksız bize meyveni verdin  
Her bahar o bembeyaz gelinliği giyerdin  
Kalmadı mı halini soran armut ağacı

Dallarından ne güzel bir koku yayılırdı  
Ninem armutlarından yemeye bayılırdı  
Çevrende çocukların sesleri duyulurdu  
Kalmadı mı halini soran armut ağacı

Bak sonbahar yaklaştı şimdi rüzgarlar başlar  
Anlat bakalım hele nasıl geçiyor kışlar  
Artık eskisi gibi uğramıyor mu kuşlar  
Kalmadı mı halini soran armut ağacı

Neden boynunu bükmüş derinlere dalmışsın  
Belli ki benim gibi hayattan ders almışsın  
Yaşlanınca nasıl da yapayalnız kalmışsın  
Kalmadı mı halini soran armut ağacı

İbrahim Yavuz

## Aşk Elinden

Neydi bilmem bunca yıldır çektiğim  
Aşka düştüm ağladım pek çok zaman  
Hiç mi tanrım hiç mi hakkım yok benim  
Önce hoştum sonradan oldum duman

Sırma saçlım gül kokar berrak tenin  
Gözlerin bir kehribardır kaş keman  
Beklenen hep vuslatındır yar senin  
Hiç çekilmez hasretin var çok yaman

Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilün

İbrahim Yavuz

## Aşkın doğmadan önce

Böyle şimdiki gibi çağlamazdım akmazdım  
Susuz topraklarıma yağmur yağmadan önce  
Baharlar gelir geçer çiçeklere bakmazdım  
Gönlüme güneş gibi aşkın doğmadan önce

Daldan dala gezerdim yerimde duramazdım  
Gelecek ile ilgili hiç hayal kuramazdım  
Aynalarla dargındım saçımı taramazdım  
Gönlüme güneş gibi aşkın doğmadan önce

İki yüzlü ararsan sevenlerim pek çoktu  
Gülüm bir tanem gibi sözlere karnım toktu  
Sigarayı sevmezdim içkiyle aram yoktu  
Gönlüme güneş gibi aşkın doğmadan önce

Şairlikten anlamaz ince sözler bilmezdim  
Hiç kimsenin yüzüne böyle içten gülmezdim  
Aşk yalandır fikrini kafamdan hiç silmezdim  
Gönlüme güneş gibi aşkın doğmadan önce

Yeniden yaratılmak mümkün olsaydı eğer  
Anladım ki dünyada sevgi en büyük değer  
Mutluluğun sırrını bilmiyormuşum meğer  
Gönlüme güneş gibi aşkın doğmadan önce

İbrahim Yavuz

## **Bahar sabahı**

Pencere önünde pusuya yattım  
Güneşi ben kaptım bahar sabahı  
Bütün gölgeleri kenara attım  
Güneşi ben kaptım bahar sabahı

Takıldı gözüme bir kuru diken  
Dikeni de sever bu derdi çeken  
Bütün cümle alem uykuda iken  
Güneşi ben kaptım bahar sabahı

Bir erik dalına bağlandım kaldım  
Kuşlar şarkı derken ben ısıklık çaldım  
Ruhumun en güzel zevkini duydu  
Güneşi ben kaptım bahar sabahı

Selam gökyüzüne selam yeşile  
Selam gonca gonca açılan güle  
Sımsıcak sevgisi aktı gönüle  
Güneşi ben kaptım bahar sabahı

İbrahim Yavuz

## **Bana umut veriyor**

Kara kışlardan çıktım baharı yaşıyorum  
İçimdeki buzdağı günden güne eriyor  
Şu yorgun yüreğimde bir sevgi taşıyorum  
Her sabah doğan güneş bana umut veriyor

Son anda kulak verdim yüreğimin sesine  
Tam da ramak kalmıştı ateşin sönmesine  
Bir tek gülüşün yetti şansımın dönmesine  
Her sabah doğan güneş bana umut veriyor

Karardı sanıyordum ömrümün geleceği  
Yeşermeye başladı gönlümün aşk çiçeği  
Belli olmaz kaderin ne zaman güleceği  
Her sabah doğan güneş bana umut veriyor

Yok oldu yüreğimi kemirip duran kurtlar  
Sardı ufuklarımı yeni yeni umutlar  
Dağılmaya başladı üstümdeki bulutlar  
Her sabah doğan güneş bana umut veriyor

Sanki büyük bir emir verildi yücelerden  
Kurtuldum kafamdaki o zor bilmecelerden  
Neler çektim ah neler ağlayan gecelerden  
Her sabah doğan güneş bana umut veriyor

İbrahim Yavuz

## Bayram değil mi

Kara gözlüm yine astın yüzünü  
Gülmüyorsun bu gün bayram değil mi  
Söz vermiştin unuttun mu sözünü  
Gelmiyorsun bugün bayram değil mi

Şenin aşkın derde saldı başımı  
İnsan mıyım yoksa sabır taşı mı  
Hasretinden sele dönen yaşı mı  
Silmiyorsun bugün bayram değil mi

Eller gibi gelip geçme buradan  
Dargınlığı kaldıralım aradan  
Kullarına sevin dedi yaradan  
Bilmiyorsun bugün bayram değil mi

Beni mecnun edip düşürdün dile  
Yetmez mi insafsız çektiğim çile  
Unuttun mu beni bir selam bile  
Vermiyorsun bugün bayram değil mi

Yazım güze döndü güzüm de kışa  
Hep içime attım vurmadım dışa  
Bir an olsun benim ile baş başa  
Kalmıyorsun bugün bayram değil mi

Yollarına heder ettim ömrümü  
Yarınım yok görmüyorum önümü  
Bir çift söz edip de garip gönlümü  
Almıyorsun bugün bayram değil mi

İbrahim Yavuz

## **Ben kılıbık değilim**

YILLARDIR BEKLEDİĞİM

Bu gece yine sensiz takıldı kaldı zaman  
Kalemimde bir hüznün kağıtlar ağlamaklı  
Üzerime geliyor koltuklar kanepeler  
Odanın her yanında gizli bir isyan saklı

Dışarda fırtınanın yürek donduran sesi  
Kafamda dört bucağa yayılmış düşünceler  
Kulağımda bir feryat bu seste neyin nesi  
İşkenceye dönüştü sensiz geçen geceler

Eşyalardan kendime arkadaş arıyorum  
Konuşmuyor benimler telefonum uykuda  
İçimde bir sıkıntı kıvranıp duruyorum  
Daraldıkça daraldı hücreye döndü oda

Bahtım uyumuş kalmış kısmetin beşiğinde  
Neden çıkmaz karşıma benim umut dediğim  
Bir güneş gibi doğsa kapının eşiğinde  
İşte ben geldim dese yıllardır beklediğim

İbrahim Yavuz

## **Bir Güzel Var**

Bir güzel var şu dağların ardında  
Yüreğinde bilmem kimi taşıyor  
Yaz gelende güller açar yurdunda  
Hasretini çekmek bana düşüyor

Bir avcı misali yoluma durdu  
Beni acımadan kalbimden vurdu  
Gönül sarayıma tahtını kurdu  
Sultan olmuş zalim orda yaşıyor

Kış geldi içimi kapladı hüznün  
Hayal oldu bana o gülen yüzün  
Dağlar geçit vermez yol hayli uzun  
Kar yağmış da kara gözlüm üşüyor

Bir yola düştüm ki sapamıyorum  
İstesem de ondan kopamıyorum  
Onu düşünmeden yapamıyorum  
Duygularım ona doğru koşuyor

Gurbet ilde özler oldum sılamı  
Arıyordum şimdi buldum belamı  
Ne mektubu gelir nede selamı  
Bu nasıl aşk benim aklım şaşıyor

İbrahim Yavuz

## **Bir İş Kuramadım**

Ben şu yalan dünyada hiçbir iş kuramadım  
Hangi işe girdimse dikiş tutturamadım

Terzi oldum yan diktim gömleğin yakasını  
Yakışıklı gençlerin bozdum fiyakasını

Kasap dükkanı açtım koktu çürüdü etler  
Dükkanımı sardılar kedilerle köpekler

Aşçı oldum yemeğin fazla koydum tuzunu  
Berber oldum doğradım müşterinin yüzünü

Havalı şoför oldum koltuğa yan oturdum  
Vallahi akşam eve kendimi zor getirdim

Fırıncılık ederken ekmekleri hep yaktım  
Patron peşime düştü o işi de bıraktım

Bakkal oldum malımı hep veresiye sattım  
Giden geri gelmedi on beş günde top attım

Şimdi annemle babam adımı koydu Şaban  
Koyunların peşinde keşke olsaydım çoban

İbrahim Yavuz

## **Bir Kitap Okudum**

Bir kitap okudum dün  
Bu gün başka biriyim  
Bir kitap okudum dün  
Fikrinin esiriyim

Bir kitap okudum dün  
Dünyamı aydınlattı  
Bir kitap okudum dün  
Bana beni anlattı

Bir kitap okudum dün  
Fikirlerimi süzdüm  
Bir kitap okudum dün  
Pek çok soruyu gözdüm

Bir kitap okudum dün  
Bana durma sev dedi  
Bir kitap okudum dün  
Ruhumu temizledi

İbrahim Yavuz

## **Bir Şiir Yazacağım**

Bir gün karşılaşsak ilk isim bu olacak  
Bana son oynadığı oyunu bozacağım  
Bir ırmak gibi akıp gönüllere dolaçak  
Ona hiç duymadığı bir şiir yazacağım

Sevenler sevilenler hep beni ansın diye  
Duyunca vefasızın yüreği yansın diye  
Bana yaptıklarından biraz utansın diye  
Ona hiç duymadığı bir şiir yazacağım

Gönlümü alıstırdı ıstıraba eleme  
Bana yaptığı zülüm ibret olsun aleme  
Son çarem diye şimdi sarılmışım kaleme  
Ona hiç duymadığı bir şiir yazacağım

Bir ömür geldi geçti güldürmedi yüzümü  
Büyülenmiş gibiydim kör etmişti gözümü  
Kararlıyım bu defa tutacağım sözümü  
Ona hiç duymadığı bir şiir yazacağım

Diviti mürekkebe batırmış bekliyorum  
Yüreğimi pusuya yatırmış bekliyorum  
İlham gelecek diye oturmuş bekliyorum  
Ona hiç duymadığı bir şiir yazacağım

Hedefe kilitlendim nisan alarak gezden  
İntikam alacağım ben o sürmeli gözden  
Kurtulma şansı hiç yok anlarsa güzel sözden  
Ona hiç duymadığı bir şiir yazacağım

İbrahim Yavuz

## **Bize Gelir**

Dünyanın düzeni budur  
Güzel olan göze gelir  
Kırma güzelin gönlünü  
Zarar döner öze gelir

Yiğit kemâle erince  
Yanar yürek ince ince  
Can cânânını görünce  
Dilsiz olsa söze gelir

Gönül gönül'e akanda  
Sevda sineyi yakanda  
Ecel kılıcı çekende  
Şahta olsa dize gelir

Kul dengini bulamazsa  
Bir gün mutlu olamazsa  
Sevdiğini alamazsa  
Ciğer yanar köze gelir

Sevdiğini öven biziz  
Sol göğsünü döven biziz  
Karşılıksız seven biziz  
Cümle belâ bize gelir

İbrahim Yavuz

## **Bu akşam gidiyorum**

İçki dolu kadehler düşmez oldu elimden  
Bana öde dediğin bedeli ödüyorum  
Senin için vazgeçtim vatanımdan ilimden  
Seni sana bırakıp bu akşam gidiyorum

Biliyorsun ki seni canımdan çok severdim  
Ne bir mutluluk buldum nede huzura erdim  
Dönüşü yok bu defa son kararımı verdim  
Seni sana bırakıp bu akşam gidiyorum

Şen bundan sonra beni mumla ararsın mumla  
Ölümsüz bir sevgiyi yok ettin gururunla  
O keçi inadinla o havalı burnunla  
Seni sana bırakıp bu akşam gidiyorum

Genç yaşımda kuruttun dalımı yaprağımı  
Meçhulün yolcusuyum sorma son durağımı  
Topladım bu şehirden tasımı tarağımı  
Seni sana bırakıp bu akşam gidiyorum

İbrahim Yavuz

## **Canım kurban olsun**

Canım Kurban Olsun

Anadolu'm benim sevdalı yurdum  
Gözümü gönlümü sende doyurdum  
Huzurlu güvenli bir yuva kurdum  
Selam cephelerde nöbet tutana  
Canım kurban olsun böyle vatana

Bu aziz vatana kol kanat gerdik  
Meyvesini yedik gülünü derdik  
İzinden dönmeyiz diye söz verdik  
Ankara'da dağlar gibi yatana  
Canım kurban olsun böyle vatana

Asırlar geçse de değişmez huyum  
Dostuma dost düşmanıma korkuyum  
Şerefimi namusumu borçluyum  
Bu toprağa kanlarını katana  
Canım kurban olsun böyle vatana

İster bozkır olsun ister dağ başı  
Verilmez kutsaldır toprağı taşı  
Helal olsun suyu ekmegi aşı  
Vatan millet deyip kurşun atana  
Canım kurban olsun böyle vatana

Söz verdik mi sözümüzden çıkmayız  
Hak uğruna savaşmaktan bıkmayız  
Barışçıyız ama asla korkmayız  
İyi ders veririz bize çatana  
Canım kurban olsun böyle vatana

İbrahim Yavuz

## Canımı İsteseydin

Hem derdimi unuttur hem neşemi bulurdum  
Bir kez olsun sen bana seviyorum deseydin  
Bu dünyanın en mutlu insanı ben olurum  
Düşünmeden verirdim canımı isteseydin

Boş verirdim dünyanın servetine malına  
Bülbül gibi konsaydın gönlümün bir dalına  
Her şeyimi sererdim inan senin yoluna  
Düşünmeden verirdim canımı isteseydin

Biraz umut verseydin takılırdım peşine  
Ömür boyu yanmaya razıydım ateşine  
Candan bir selamına içten bir gülüşüne  
Düşünmeden verirdim canımı isteseydin

Ansızın bir yerlerden çıkıp karşımda dursan  
Dünyanın dönüşünü birdenbire dondursan  
Yanağıma küçücük bir öpücük kondursan  
Düşünmeden verirdim canımı isteseydin

İnan bütün ömrümü sana feda ederdim  
Tanrıdan izin alır borcu sana öderdim  
Hiç tereddüt etmeden al senin olsun derdim  
Düşünmeden verirdim canımı isteseydin

İbrahim Yavuz

## Çektin mi oğul

### ÇEKTİN Mİ OĞUL

Yine bahar geldi canlandı toprak  
Mısırı tarlaya ektin mi oğul  
Başını dönüp de yayladan yana  
Bakıp da içini çektin mi oğul

Karadeniz yemyeşil bir cennettir  
Toprağı cömerttir insanı merttir  
Ondan ayrı kalmak ne büyük derttir  
Ayrılık çilesi çektin mi oğul

Yine gözüm doldu andım adını  
Boş durmaz çalışır kızı kadını  
Meşeden kesip de kışlık odunu  
Dağlardan aşağı çektin mi oğul

Hamsi hamsi diye inlerken çarşı  
Gemiciler söyler denizci marşı  
Gece yarısında rüzgara karşı  
Denizden ağları çektin mi oğul

Yağmur yağmış yine yollar ıslanmış  
Her kasaba bir dereye yaslanmış  
Deli gönül azgın idi uslanmış  
Aklını başına çektin mi oğul

İbrahim Yavuz

## Çileli gelin

Bizim yaylaların sarı gelini  
Peştamalı yana atmış geliyor  
Sirtında ot yükü bükmüş belini  
Yüzü gözü tere batmış geliyor

Budur bizim yöremizin yazısı  
Hiç dinmiyor dizlerinin sızısı  
İki koyunu var bir de kuzusu  
Üçünü önüne katmış geliyor

Yarışa tutuşmuş bulutlar ile  
Yanakları dönmüş kırmızı güle  
Yüzüne yansımış çektiği çile  
Siyah kaşlarını çatmış geliyor

Koşturup duruyor her gün bıkmadan  
İneğini sağdı evden çıkmadan  
Dikkat ettim sağa sola bakmadan  
Gözü yerde yola yatmış geliyor

Taşlı yolda tabanları şişmeden  
Güneş dönüp dağ ardına düşmeden  
Yol üstünde akan soğuk çeşmeden  
Birkaç avuç su yutmuş da geliyor

Erkek görse kapatıyor yüzünü  
Kuzeylidir esirgemez sözünü  
Bir eline almış küçük kızını  
Bir elinde çalı tutmuş geliyor

Başında yazması sararmış solmuş  
Sordum kocası yok üç yıllık dulmuş  
Daha genç yaşında ihtiyar olmuş  
Her türlü acıyı tatmış geliyor

Söyle gelin söyle neydi suçların  
Nasırdan çatlamış parmak uçların  
Yüksek tepelerin sarp yamaçların  
Sanki anasını satmış geliyor

İbrahim Yavuz

## Dağlar Oy

Güneş çıktı dağ ardında göründü  
Benim gönlüm hüznülere büründü  
Yar ardında cahil ömrüm süründü  
Bu bahar da çiçek açtı dağlar oy  
Benim gönlüm için için ağlar oy

Kelebekler daldan dala uçuyor  
Göçmen kuşlar ilden ile göçüyor  
Yine benim uykularım kaçıyor  
Bu bahar da çiçek açtı dağlar oy  
Benim gönlüm için için ağlar oy

Huzurum yok bende neşe arama  
Hekimlerden çare yoktur yarama  
Benimde bir kara gözlüm var ama  
Bu bahar da çiçek açtı dağlar oy  
Benim gönlüm için için ağlar oy

Ne yaptım sa hep ters gitti işlerim  
Gözlerimde pınar oldu yaşlarım  
Yarım kaldı hayallerim düşlerim  
Bu bahar da çiçek açtı dağlar oy  
Benim gönlüm için için ağlar oy

Aşamadım sıra sıra dağları  
Felek vurdu viran etti bağları  
Uçtu gitti zalim gençlik çağları  
Bu bahar da çiçek açtı dağlar oy  
Benim gönlüm için için ağlar oy

İbrahim Yavuz

## **Damarıma basıyor**

Yar sıladan ayrı düştüm düşeli  
Zalim gurbet bana surat asıyor  
İster dertli olsun ister neşeli  
Bu türküler damarıma basıyor

Garip kaldım gurbet ile yazıldım  
Yetim kaldım her gelene ezildim  
Yine bugün düğüm düğüm çözüldüm  
Bu türküler damarıma basıyor

Bilmem mecnun muyum delimi neyim  
Dağlar izin vermez yare gideyim  
Çaresizim bilmem nasıl edeyim  
Bu türküler damarıma basıyor

Şu gurbet ellerde hastayım hasta  
Gayrı minnet etmem vefasız dosta  
Ne bir selam gelir nede bir posta  
Bu türküler damarıma basıyor

Fırsat bir kuş imiş elden uçurdum  
Giden gitti ben treni kaçırdım  
Bu yazıda gurbet ilde geçirdim  
Bu türküler damarıma basıyor

İbrahim Yavuz

## Deniz üstüne

Yüreğimde köpük köpük dalgalar  
Çırpınıp duruyor deniz üstüne  
Masmavi sular da yüzen halkalar  
Beni çağırıyor deniz üstüne

Bana deniz deme aklım duruyor  
Kafam bin bir çeşit hayal kuruyor  
Martılar nerdesin nerdesin diyor  
Beni çağırıyor deniz üstüne

Bak nasıl parlıyor mehtabın yüzü  
Sahile inmezsek affetmez bizi  
Sanki el ediyor bir deniz kızı  
Beni çağırıyor deniz üstüne

Hangi dağa baksam sararmış solmuş  
Sus demeyin bana dolmuşum dolmuş  
Duygularım birer yelkenli olmuş  
Beni çağırıyor deniz üstüne

Şimdi çöle dönmüş ovalarımda  
Seni diliyorum dualarımda  
Yosun kokusu var rüyalarımda  
Beni çağırıyor deniz üstüne

Uzaklarda kalmış kasabam ilim  
Yıllardır yüzünü görmüş değilim  
Mavi gözleriyle nazlı sevgilim  
Beni çağırıyor deniz üstüne  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz

## **Dilim seni keserim**

Minnete düşüp de dersin yalanı  
Dilim seni dilim dilim keserim  
Önce ben veririm senin belanı  
Dilim seni dilim dilim keserim

Haddini bilmezden akıl alırsan  
Cahile danışıp yolda kalırsan  
Dostlar meclisinde havalanırsan  
Dilim seni dilim dilim keserim

Söz ile yıkılır gönül sarayı  
Dilinden bulurmuş insan belayı  
Kılıç açmaz sen açtığın yarayı  
Dilim seni dilim dilim keserim

Bir kez konuşursan iki kez dinle  
Eşin dostun övünsünler seninle  
Aklını bozarsan nefretle kinle  
Dilim seni dilim dilim keserim

Dünya yalan imiş anladım meğer  
Bir gönüle girmek her şeye değer  
Sırrımı namerde acarsan eğer  
Dilim seni dilim dilim keserim

Sakın ha kimsenin hakkını yeme  
Ne olacağım de ne oldum deme  
Sonra af etmemi benden isteme  
Dilim seni dilim dilim keserim  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz

## **Dillere kurban**

Yine seyrana çıkmış bayram ediyor yerler  
Salınarak yürüyen ince bellere kurban  
Elvan elvan kokuyor sineye düşen terler  
Sabahın seherinde esen yellere kurban

Daha ilk gördüğümde içime düştü közler  
Seni tarif etmeye naçar kalıyor sözler  
O kaşlar,o kirpikler hele o kara gözler  
O pembe yanaklarda açan güllere kurban

Seninle aynı aşkın hamurunda yoğrulup  
Çöllerde mecnun gibi susuzluktan kavrulup  
Rüzgarların elinde büklüm büklüm savrulup  
Omuzlara dökülen sırma tellere kurban

Ne zaman yüreğimi sarsa kara dumanlar  
Dilimden düşmez olur benim ahlar amanlar  
Kıskançlık krizine kapıldığım zamanlar  
"Benim sevdiğim sensin" diyen dillere kurban  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz

## **Doktor**

Bir aşk için gençliğimi bitirdim  
Şu benim halime baksana doktor  
Gelecekte umudumu yitirdim  
Bana da bir ışık yaksana doktor

Bir kaşı kemandı bir servi boydu  
Bir tanem sevdiğim her şeyim oydu  
O vefasız beni bu hale koydu  
Bana da bir ışık yaksana doktor

Yüreğim buz tutmuş saçlarımda kar  
Yolum hayli uzun zamanım çok dar  
Birazcık umuda ihtiyacım var  
Bana da bir ışık yaksana doktor

Nabzıma bakarken yüzüme gülsen  
Bütün geçmişimi kafamdan silsen  
Neler yaşamışım şaşarsın bilsen  
Bana da bir ışık yaksana doktor

Öyle bir ilaç yaz her derdi yensin  
O perişan insan bu mudur densin  
Ocağına düştüm tek çarem sensin  
Bana da bir ışık yaksana doktor

İbrahim Yavuz

## **Dokuz**

Bir gün kendi kendime bir rakam seğ dedim de  
Hiç tereddüt etmeden gönlüm dokuzu seğti  
Ben annemin karnında dokuz ay bekledim de  
Dokuz günlük hasretin dokuz yıl gibi geçti

İbrahim Yavuz

## **Duymadın mı**

Seslendi sana kaç kere  
Sev sev dedi duymadın mı  
Nazlı nazlı akan dere  
Sev sev dedi duymadın mı

Mutluluk sevgiyle başlar  
Dostun olur dağlar taşlar  
Dallarda ötüşen kuşlar  
Sev sev dedi duymadın mı

Dön çevrene şöyle bir bak  
Çayır çimen yeşil yaprak  
Burcu burcu kokan toprak  
Sev sev dedi duymadın mı

Söyle bu neyin uykusu  
Bülbül güle kurmuş pusu  
Karanfilin hoş kokusu  
Sev sev dedi duymadın mı

Bak güneş göğe yükseldi  
Senin aklını kim çeldi  
Derinlerden bir ses geldi  
Sev sev dedi duymadın mı

Sevgi dolsun cümle alem  
Sevenlere olsun selam  
Bu şiiri yazan kalem  
Sev sev dedi duymadın mı  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz

## Emicemun uşığı

Yağmur yağdı İstanbul'u sel aldı  
Batıyoruz emicemun uşığı  
İşimiz gücümüz Allaha kaldı  
Yatıyoruz emicemun uşığı

Yakacağımız yok kışın yakmaya  
Giyeceğimiz yok yaza çıkmaya  
Sofrada umudu kuru ekmeğe  
Katıyoruz emicemun uşığı

Köyde de hayat zor anladık ama  
Bizi de karnı tok sırtı pek sanma  
İyiiz desek de sakın inanma  
Atıyoruz emicemun uşığı

Gurbetin derdi çok doldukça dolduk  
Her gün biraz daha sarardık solduk  
Sizi bilmem ama biz duman olduk  
Tütüyoruz emicemun uşığı

Kimi umudunu kaptırmış suya  
Kimi bakar durur boş bir kuyuya  
Bir bahane bulup konu komşuya  
Çatıyoruz emicemun uşığı

Bilmem ne olacak bu işin sonu  
Gelirken yüz idik kalmadı onu  
Halıyı kilimi televizyonu  
Satıyoruz emicemun uşığı

Geri getirmiyor zaman gideni  
Ne sen bizi unut ne de biz seni  
Bozuldu gitmiyor geçim treni  
İtiyoruz emicemun uşığı

Soruyorsun işte budur halımız  
Hiç kalmadı tutunacak dalımız  
Bu gidişle tahtalı köy yolumuz  
Gidiyoruz emicemun uşığı

İbrahim Yavuz

## Gelecek Diye Düşün

İyimser yaşamakta her zaman fayda vardır  
Sana da bir gün kader gülecek diye düşün  
Ağladığın gün zarar güldüğün ise kârdır  
Mutlu günler yakında gelecek diye düşün

Sana faydası olmaz dünya olsa da varın  
Haydi bugünden başla geç olabilir yarın  
Bir gün pişman olup ta iki yüzlü dostların  
Senin de kıymetini bilecek diye düşün

Moralini yüksek tut giysen de yırtık yelek  
İsmail için gökten koç indirmişti melek  
Bir gün belki seninde elinden tutup felek  
Gözündeki yaşları silecek diye düşün

Yaradan aciz koymaz yarattığı fertleri  
Bir gün gelir kaldırır önündeki bentleri  
Yüreğinde dağ bibi birikmiş o dertleri  
Parçalara ayırıp bölecek diye düşün

Cümle yaratılanın insandır en özeli  
Ağaç yine yeşerir dökülse de gazeli  
Ulaşılmaz sandığın o güzeller güzeli  
Bir gün senin uğrunda ölecek diye düşün

İbrahim Yavuz

## **Gölüşüne Bak**

Bir başka yürüyor yola girince  
Şunun salınarak gelişine bak  
Deli oluyorum onu görünce  
Hele şu yosmanın gülüşüne bak

Siyah kirpikleri ferman okuyor  
Gönül tezgahıma aşkı dokuyor  
Sanki ciğerime hançer sokuyor  
Hele şu yosmanın gülüşüne bak

Tutuşmuş yanarım külsüz dumansız  
Beni sevdalara saldı zamansız  
Öldürecek beni ahsız amansız  
Hele şu yosmanın gülüşüne bak

Bülbül zann ediyor sesini duyan  
Yürek olda şimdi gel buna dayan  
Sonunda aklımı edecek ziyan  
Hele şu yosmanın gülüşüne bak

İbrahim Yavuz

## Hakim Bey

Aklım fikrim firar etmiş geziyor  
Ne söyledin duyamadım hakim bey  
İnsan bazen yaşamaktan beziyor  
Bu düzene uyamadım hakim bey

Kahpe felek koştu durdu peşimden  
Tat almadım ekmeğimden aşımndan  
Çok belalar geldi geçti başımdan  
Bu kaçınıcı sayamadım hakim bey

Aşık oldum kara gözlü birine  
Kaçıp gitti yaram düştü derine  
Çok sevmiştim inan onun yerine  
Başkasını koyamadım hakim bey

İnsanların saygısı yok emeğe  
Ben bunları mecbur kaldım demeğe  
Heveslendim haram lokma yemeğe  
Utancımdan yiyemedim hakim bey

Derdim çoktur çaresini ararım  
Kabusları bile hayra yorarım  
Eşkıyalık oldu en son kararım  
Hiç kimseyi soyamadım hakim bey

Dünya boşmuş hayat sanki bir rüya  
Hep belalar beni bulur şans bu ya  
Düşmanımı düşürdüm de pusuya  
Öldürmeye kıyamadım hakim bey

Özde şeytan melekleri andırıp  
Genç kızları yüreğinden yandırıp  
Siyasetle insanları kandırıp  
Gözlerini boyamadım hakim bey

Durum budur bundan başka ne deyim  
Bende şaştım kime isyan edeyim  
Suçum yoktur salın beni gideyim  
Gençliğime doyamadım hakim bey

İbrahim Yavuz

## Hatice

HATİCE

Gözlerin canlanıyor gözlerimin önünde  
Neden bana hüzünlü bakıyorsun Hatice  
Herkesin titrediği bu soğuk kış gününde  
Kalbimi alev alev yakıyorsun Hatice

Ne bana evet diyor ne beni kırıyorsun  
Kabus gibi her gece rüyama giriyorsun  
Umutsuz günlerimde teselli veriyorsun  
Sanki benim ruhumu okuyorsun Hatice

Günler gelip geçtikçe artıyor kaygılarım  
Sen aklıma gelince kaçıyor uykularım  
Seninle çağlayana dönüştü duygularım  
İçimden ırmak gibi akıyorsun Hatice

Sanki gizli bir el var yaşlarımı siliyor  
Dilim suskun olsa da gönlüm seni diliyor  
İçimden kaderime isyan etmek geliyor  
Bazen beni günaha sokuyorsun Hatice

Her gece o buz gibi yatağa yattığımda  
Gelecekle ilgili bir niyet tuttuğumda  
Bazen işlere dalıp seni unuttuğumda  
Beynime şimşek gibi çakıyorsun Hatice

İbrahim Yavuz

## Hatice nine

Bence onun hiç kimse dolduramaz yerini  
Bütün köyün gönlünü aldı Hatice nine  
Kör olsun zalim gurbet aldı sevdiklerini  
Evinde tek başına kaldı Hatice nine

Elinde bastonuyla onu yolda görünce  
Yaşlı gönül teline dokundum ince ince  
Birde ona babamın ismini söyleyince  
Benim kim olduğumu bildi Hatice nine

Ey bu köyün en güzel en çalışkan gelini  
Zaman hiç acımadan büktü ince belini  
Eğilim öpmek için o mübarek elini  
Berhudar ol diyerek güldü Hatice

Neler gördü geçirdi şöyle bir hayal kurun  
O kıtlık yıllarını siz birde ona sorun  
Yedi çocuk büyüttü yirmiye yakın torun  
Her birini bir yana saldı Hatice nine

Bundan seneler önce rahmetli olmuş dede  
Yaşamak güzel dedi yaş doksana gelsene  
Odanın köşesinde küçük bir iskemlede  
Oturup namazını kıldı Hatice nine

Kiremitleri kırık bu eski ahşap evi  
Isıtmıyor diyordu çalıların alevi  
Ona yardımcı olmak hepimizin görevi  
Senin derdin bağrımı deldi Hatice nine

Yıllar ne çabuk geçti bir su gibi akarak  
Bazen mutluluk verip bazen yürek yakarak  
Duvardaki örümcek ağlarına bakarak  
Derin düşüncelere daldı Hatice nine

Ölmeden ocağıma terk etmem diye diye  
Koskoca bir ömürden ne kaldı ki geriye  
Gelen komşular değil bağırma kim o diye  
Ecel geldi kapıyı çaldı Hatice nine

Dışarıda hava soğuk her taraf beyaz karlı  
Onu bir akşam vakti derin bir uyku sardı  
Üzerinde ne para ne de kul hakkı vardı  
Nasıl doğduysa öyle öldü Hatice nine

İbrahim Yavuz

## Hey Gidi Hey

Köyde geçirdiğim günler  
Ne günlerdi hey gidi hey  
O bayramlar o düğünler  
Ne günlerdi hey gidi hey

Toprağa ekin ekerdik  
Çalışırdık ter dökerdik  
Meşeden odun çekerdik  
Ne günlerdi hey gidi hey

Köyümüzün yolu dardı  
İki de çeşmesi vardı  
Her yeri çiçek kokardı  
Ne günlerdi hey gidi hey

Yazın yaylaya giderdik  
Meyveyi dalından yerdik  
Çalar söylerdik gülerdik  
Ne günlerdi hey gidi hey

Suları çok buzlu idi  
Kızları çok nazlı idi  
Sevdalıklar gizli idi  
Ne günlerdi hey gidi hey

Çalım kibir yoktu bizde  
Saygı sevgi çoktu bizde  
Kuşlar bile toktu bizde  
Ne günlerdi hey gidi hey

Eti sütü yumurtası  
Peteklerde balın hası  
Kaymak doldururduk tası  
Ne günlerdi hey gidi hey

Güzün hasat edilirdi  
Değirmene gidilirdi  
Herkes şükrünü bilirdi  
Ne günlerdi hey gidi hey

Gurbete geldim geleli  
Oldum bir kemik bir deri  
Unutamam o günleri  
Ne günlerdi hey gidi hey

İbrahim Yavuz

## Hocam

Hocam

Yolcu var ki fikri düz yolcu var ki hep sapar  
Sence râhi saptıran mal değil midir hocam  
Canlı var ki hep zehir canlı var ki bal yapar  
Tatlı söz de bir çeşit bal değil midir hocam

Asrımızda kulların böyle zevke sapması  
Bir de onca densizin bunca küfrü yapması  
Merhametten ayrılıp maddiyâta tapması  
Bir çeşit melânkolik hal değil midir hocam

Güçlüler ki şeytanın nefretiyle doldular  
Pek haramcı pek habis pek çıkarıcı oldular  
Rengarenk çiçeklerin şimdi hepsi soldular  
Fitnelikte bir çeşit zül değil midir hocam

Menfaatçi olmadım sinsi sinsi hak yeyip  
Asla acze düşmedim fazla fazla isteyip  
Sevgi saygı besledim doğru yol budur deyip  
Doğru sence tuttuğum yol değil midir hocam

Kim ki dökse malların zerr-i akçe saçsa da  
Azrail peşindedir hangi yönde kaçsa da  
Âdemoğlu dünyanın yükseğinde uçsa da  
En sonunda bindiğin sal değil midir hocam

Fâilâtü / Fâilün / Fâilâtü / Fâilün

İbrahim Yavuz

## Hüzün Var

Sensin aşkı nakış nakış işleyen  
Senin sevgi dolu özün var özün  
Bir ömür seninle diye başlayan  
Bana verilmiş bir sözün var sözün

Derdim dağlar gibi yaram kanıyor  
Seni düşündükçe içim yanıyor  
Geceler seninle aydınlanıyor  
Mehtaba benzeyen yüzün var yüzün

Yüzüme bakıp ta gülmesen keşke  
Beni sen düşürdün onulmaz aşka  
Kırpiğin bir başka kaşın bir başka  
Ceylana benzeyen gözün var gözün

Yeter çektirdiğin gel insaf eyle  
Sen orda ben bur da olmuyor böyle  
Nasıl unuturum ben seni söyle  
İçimde bir avuç közün var közün

Yine seni andım gözlerim doldu  
Haberin gelmiyor çok zaman oldu  
Yapraklar sarardı çiçekler soldu  
Sevgi bağlarında hüzün var hüzün

İbrahim Yavuz

## İlacı Sevgidir

Derdine derman ararsan  
İlacı sevgidir sevgi  
Kardeş sen bana sorarsan  
İlacı sevgidir sevgi

Nefretle bakan gözlerin  
Gülmeyen asık yüzlerin  
Gariplerin öksüzlerin  
İlacı sevgidir sevgi

Duygusu var mı paranın  
Işığı var mı karanın  
Yüreğindeki yaranın  
İlacı sevgidir sevgi

Kavgaların savaşların  
Gözünden akan yaşların  
Kanadı kırık kuşların  
İlacı sevgidir sevgi

Bu toprak senin vatanın  
Sözünden çıkma atanın  
Savaşlarda akan kanın  
İlacı sevgidir sevgi

Sorma bana çare kimde  
Çareyi ara kendinde  
Umutsuzluk varsa sende  
İlacı sevgidir sevgi  
Eğer Sevgi Olmasaydı

Yüzün böyle güler miydi  
Gönlüne aşk dolmasaydı  
Ferhat dağı deler miydi  
Eğer sevgi olmasaydı

Kim seni arar bulurdu  
Kim kalbine sokulurdu  
Hayat çok renksiz olurdu  
Eğer sevgi olmasaydı

İnsanlar yoldan sapardı  
Belki hayattan kopardı  
Paraya mala tapardı  
Eğer sevgi olmasaydı

Bağlarda güller bitmezdi  
Dallarda bülbül ötmezdi  
Neslimiz sürüp gitmezdi  
Eğer sevgi olmasaydı

İbrahim'im azar mıydım

Hiç bahtıma kızarmıydım  
Bu şiiri yazar mıydım  
Eğer sevgi olmasaydı

İbrahim Yavuz

## İnceden

Kara gözlüm gözlerime  
Bakar inceden inceden  
Sevdası deli gönlüme  
Akar inceden inceden

Takmış kemeri beline  
Hayranım şirin diline  
Alır elimi eline  
Sıkar inceden inceden

Güzellik de yoktur eşi  
Sinemi yaktı ateşi  
Sanki ağustos güneşi  
Yakar inceden inceden

Yar benim canımın canı  
Odur derdimin dermanı  
Başımdan sevda dumanı  
Çıkar inceden inceden

Açtım sana kucağımı  
Çürüttün gençlik çağımı  
Senin derdin ocağımı  
Yıkar inceden inceden

İbrahim Yavuz

## İstanbuldan Mektup Var

Bu İstanbul yaşanacak yer değil  
Kendini köprüden atan var ana  
Burda her pantolon giyen er değil  
Namusunu bile satan var ana

Niceleri kopmuş gelmiş yurdundan  
Koşar durur bir umudun ardından  
Garibanın sahipsizin sırtından  
Servetine servet katan var ana

İnan gece gündüz çalıştım amma  
Yinede çok para kazandım sanma  
Zengin olanlara bakıp aldanma  
Onların elinden tutan var ana

Çok zengin olurdum eğer istesem  
Bazıları gibi kul hakkı yesem  
Yalandır beni de yutmadı desem  
Aç susuz parklarda yatan var ana

Burda ne yapsan da güleliyorsun  
Başın yastıktayken öleliyorsun  
Bela nerden gelir bileliyorsun  
İnsana sebepsiz çatan var ana

Sende üç gün kalsan isyan edersin  
Görsen bu şehirde yaşanmaz dersin  
Hele bir çarkına düşmeyiversin  
Gencecik kızları yutan var ana

Bu hikaye uzun yazmakla bitmez  
Çözmeye kalkarsan bir ömür yetmez  
Düşeni hiç kimse teselli etmez  
Burda çok çamura batan var ana

Söyle aç mı idin naçar mı kaldın  
Bilmem sen bu fikri kimlerden aldın  
Beni bu genç yaşta gurbete saldın  
Seninde birazcık hatan var ana

İbrahim Yavuz

## Kaçak Gibi

Aşk kalbime saplanan keskince bıçak gibi  
Sarmış beni sevgiler şefkatli kucak gibi

Çok çekti yürek yanık heyhât kara sevdadan  
Hiç sönmedi bağrımız hep tüttü ocak gibi

Aşk uğruna düşmüşüm mecnun gibi yollara  
Çoktan beri yangınım çöller de sıcak gibi

Gel gör ki bu mazlumun gözyaşları gizlidir  
Aşkınla gezer durur dağlarda kaçak gibi

Güldürmedi neyleyim yârdan yana bahtımı  
Yaz mevsimi kalbimiz buz tuttu saçak gibi

Müstef'ilü / Fâilün / Müstef'ilü / Fâilün

İbrahim Yavuz

## Karadeniz

Karadeniz

Şafak söker Kaçkarların başından  
Parça parça bulutların dışından  
Bir yeşillik yayılır ki peşinden

Karadeniz yağmurların anası  
Irmakların meskenidir burası

Balıkçılar denizinde dolaşır  
Gün doğmadan sahillere yanaşır  
Şu hamsiyi gören gözler kamaşır

Karadeniz dalgaların anası  
Rüzgarların meskenidir burası

Deli gönül bir güzele kapılır  
Önce tanrı sonra ona tapılır  
Sevdalıklar ölümüne yapılır

Karadeniz aslıların anası  
Keremlerin meskenidir burası

Arıların petek petek balı var  
Ağaçların meyve yüklü dalı var  
Çiçeklerin pembesi var alı var

Karadeniz has güllerin anası  
Bülbüllerin meskenidir burası

Bir genç gelir ince belli tığ gibi  
Bir kız gelir güle düşmüş çığ gibi  
Horon eder her biri bir dağ gibi

Karadeniz ezgilerin anası  
Figürlerin meskenidir burası

Deli gönül yanar yanar tutuşur  
Dallarında nice kuşlar ötüşür  
Toprağında mert insanlar yetişir

Karadeniz aslanların anası  
Yiğitlerin meskenidir burası

İbrahim Yavuz

## Karşıma Çıkmasın

Elbet bir gün onunda akli başına gelir  
Ben kendini unuttum oda beni sormasın  
Ondan çektiklerimi bir ben bir Allah bilir  
Onu kader karşıma bir daha çıkarmasın

Keşke koklamasaydım dikenli güllerinden  
Gönlüme gına geldi usandım dillerinden  
Yakamı zor kurtardım ben onun ellerinden  
Onu kader karşıma bir daha çıkarmasın

Daha fazla günaha girmek istemiyorum  
Gururumu yerlere sermek istemiyorum  
O şeytanın yüzünü görmek istemiyorum  
Onu kader karşıma bir daha çıkarmasın

Ona giden yollarım hep çıkmaza varsın da  
Gözlerimin önünü siyah perde sarsın da  
Ansızın Azrail'i karşıma çıkarsın da  
Onu kader karşıma bir daha çıkarmasın

İbrahim Yavuz

## Küçük Bir Umut Olsun

Bir fırtına kopardın tozum göğ'e savruldu  
Boşlukta yüzüyorum ne var da ne yoktayım  
Haşret ateşlerinde içim yandı kavruldu  
Yağmurun rüzgarlarla buluştuğı noktayım

Ben acılar denizi ıstıraplar dağıyım  
Hüznün esiri oldu sevdalı bulutlarım  
Sahipsiz diyarların hazan düşmüş bağıyım  
Bir bir toprağı düştü sararmış umutlarım

Biliyorum sevenler sonuna kadar gülmez  
Artık kınamıyorum her gece içenleri  
Gözlerimin dili yok yüreğim kelam bilmez  
Kim nerden bilecek ki içimden geçenleri

Kabus dolu geceler delik deşik uykular  
Yorgun kara trenler dolaşır raylarımda  
Yine bin bir feryatla ayaklandı duygular  
Ne isyanlar bastırdım gönül saraylarımda

Aşk denen cehennemin yanıyorken narına  
Şimdi ayazlardayım sahipsiz donuyorum  
Küçük bir umut olsun bırakmadın yarına  
Sana yalnızlıklardan bir demet sunuyorum

İbrahim Yavuz

## Muskacı

Doktor doktor gezdiğime pişmanım  
Üfle hocam üfle dertlerim bitsin  
Sen bilirsin her kim ise düşmanım  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Duydum güçlü imiş senin nefesin  
Son anda yetiştin hızır mı nesin  
Başımıza kaza bela gelmesin  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Bu günlerde çok rağbet var sakala  
Hiç kaçırma sende bir av yakala  
Tavuğumu kapıp kaçan çakala  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Bizim mahallenin en güzel kızı  
İçimde bıraktı derin bir sızı  
İnkâr etti bana verdiği sözü  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Sahtekarlar kral gibi yaşıyor  
Kurtar bizi bu iş sana düşüyor  
Kızılırmak ikide bir taşıyor  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Bizi böyle diyar diyar gezdiren  
İnsanları canlarından bezdiren  
Enflasyonu her kim ise azdıran  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Başımızdan def et cümle belayı  
Nasıl olsa sende işin kolayı  
Vurguncunun hortumcunun alayı  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Utansın üstüne çamur atanlar  
Çıksın göbek atsın seni tutanlar  
Ardından söz edip dil uzatanlar  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Muska sahtekarlık falcılık yalan  
Böyle yapar mı hiç Müslüman olan  
Nerde bir akrep var nerde bir yılan  
Bir muska yaz hocam kurusun gitsin

Kendisini deve sanan cüceler  
Sayenizde çok uzadı geceler  
Para için muska yazan hocalar  
Dilerim Allah'tan kurusun gitsin

İbrahim Yavuz

## **Mutlu değil diyorlar**

Hani bir güzel vardı uzak köyün birinde  
Hani macup utangaç duyguları derinde  
Hani bin bir esrarı saklardı gözlerinde  
O Şimdi gelin olmuş mutlu değil diyorlar

Saçları büklüm büklüm yanağında ben vardı  
Sevdaalı gülüŐleri beni derde salardı  
Onu bir başka ilden zengin birisi aldı  
Serserinin biriymiŐ mutlu değil diyorlar

O bir gizli sevdaydı içimde umuttu o  
Yaralı yürekleri yıllarca avuttu o  
Kim bilir Şimdi bizi belki de unuttu o  
O güzeller güzeli mutlu değil diyorlar

Nasibini almamıŐ sevgiden aşktan yana  
Yavrusunu koklamak nasip olmamış ona  
Her gören aynı Őeyi gelip söylüyor bana  
Kaderine ks olmuş mutlu değil diyorlar

İbrahim Yavuz

## Nazire

(Fuzulî'nin gazeline)

Sevdiğim zülfün tarar gel gör ne hâl eyler beni  
Gah ki dilbaz gah ki suskun gah ki lâl eyler beni

Ben günahkâr bir kulum bilmez ve lâkin her gören  
Sanki cennet müjdelenmiş kul hayâl eyler beni

Elli yıldır çölde kaldım kimse bilmez derdimi  
Yapsa her kim tasvirim mecnun misâl eyler beni

Bahtımın hiç şansı yoktur bir güzel gün görmedim  
Hangi dertten muzdaripse hep muhâl eyler beni

Tahsilim yüksek değil gözlemlerim keskincedir  
Şimdi câhil der fakat yıllar kemâl eyler beni

Kim ki yâran kim ki hemrâz kim ki sohbet yok dese  
İbrahim der dostlarım her dem suâl eyler beni

Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilâtün / Fâilün

İbrahim Yavuz

## **Nerden buldun**

Aynı köyden çıktık birer çul ile  
Ben o eski benim sen zengin oldun  
Dostluk kuramadım para pul ile  
Benim yok bilmem ki sen nerden buldun

Köyde güdemezdin iki koyunu  
Burda değiştirdin bütün huyunu  
İyi oynamışsın sen bu oyunu  
Benim yok bilmem ki sen nerden buldun

Adam oldun desem adam olamazsın  
Allah verdi desem namaz kılmazsın  
Kadere kismete hiç inanmazsın  
Benim yok bilmem ki nerden buldun

Dedeni tanırım eski bir çoban  
Yarı aç gezerdi rahmetli baban  
Yazlığın sarayın köşkün araban  
Benim yok bilmem ki sen nerden buldun

Çok mu kafa yorgun çok mu çalıştın  
Faize harama ranta alıştın  
Kim bilir kaç kirli işe karıştın  
Benim yok bilmem ki sen nerden buldun

Bizim o tarakta bezimiz yoktu  
Kimsenin malında gözümüz yoktur  
Helal kazanana sözümüz yoktur  
Benim yok bilmem ki sen nerden buldun

İbrahim Yavuz

## Nevar ne yok hemşerim

NE VAR NE YOK HEMŞERİM

Sordum bizim köyde kimse kalmamış  
Herkes bir tarafa gitti dediler  
Gidenlerden geri dönen olmamış  
Bizim köyde hayat bitti dediler

Eski güzelliği neşesi bitti  
Gurbet köyümüzü perişan etti  
Kimi yarıcıya verdi de gitti  
Kimi tarlasını sattı dediler

Bağlarda meyve yok kurumuş dallar  
Çamur bataklık olmuş bozulmuş yollar  
Dağdan sökün etmiş kurtlar çakallar  
Köyü birbirine kattı dediler

Bir deremiz vardı azgındı suyu  
Köprü'nün üstünden aşmaktı huyu  
Sordum duruyor mu tahta köprüyü  
Biraz sağ tarafa yattı dediler

Birde bizim evi sorayım derken  
Dediler ona da baktık geçerken  
İçinde fareler cirit atarken  
Çatısında baykuş öttü dediler

Dediler tanırsın deli Bekir'i  
Kırk kere yıkasan çıkmazdı kiri  
Üstüne yürümüş ayının biri  
Kendini kayadan attı dediler

Horozlarda susmuş artık ötmüyor  
Çoban korkusundan işe gitmiyor  
Ektiğimiz mahsul para etmiyor  
Artık canımıza yetti dediler

Köyün tadı tuzu kalmadı inan  
Muhtarımız oldu kumarcı Sinan  
Bir kaç ışık kaldı akşamdan yanan  
Gerisini gurbet yuttu dediler

Bu baharda yine sular yükseldi  
Eski değirmenin yıkıldı bendi  
Dağlardan aşağı sel koptu geldi  
Bütün köy çamura battı dediler

Köyden yeni geldi hemşerilerim  
Onlar anlattılar bende dinledim  
Ben asla köyümden vazgeçmem dedim  
Bununda damarı tuttu dediler

İbrahim Yavuz

## Öğüt

Dün gece uyku hali bir aksakallı bana  
Uyma ki nefsin sana zararı vardır dedi  
Böyle gelmiş gidiyor ta ademden bu yana  
Aşıkların sözleri hep ahu zardır dedi

Boş geçirme gününü varken elinde fırsat  
Olma rantın kölesi sende bir şeyler al sat  
Uzun yaşamak değil dünyada asıl maksat  
Ağlarsan zarardasın gülersen kârdır dedi

İyi bak vücuduna ne çok zayıf ne şişman  
Sağlam at adımını sonradan olma pişman  
Biriktirdiğin servet olur başına düşman  
Elinle ne verirsen o sana yardır dedi

Dünyanın derdi bitmez asla kafanı takma  
Kin tutma nefret etme sakın ola can yakma  
Gördüğün her insana aynı göz ile bakma  
Kiminin ufku geniş kiminin dardır dedi

Önce ona sahip çık yoksul varsa ilinde  
Konuşurken dikkat et say diken var dilinde  
Önünde iki yol var tercih senin elinde  
Cennet şirin bir bahçe cehennem nardır dedi

İbrahim Yavuz

## Pişmanlık Cehennemi

Biliyorum kalbini bu kez çok fena kırdım  
Gitti bir daha geri döner mi bilmiyorum  
Bu aşkı bitirmekle büyük günaha girdim  
Yeniden barışmayı dener mi bilmiyorum

Hiç aklıma gelmezdi bu aşka kıyacağım  
Bir anlık öfke ile şeytana uyacağım  
Bu vicdan azabıyla nasıl yaşayacağım  
Bu ayrılık içime siner mi bilmiyorum

Fırtına koparmakta benim üstüme yoktur  
Eğer kafam bozuksa bir bardak suda çoktur  
Her hareketim sinir her sözüm birer oktur  
Kırılan gururunu yener mi bilmiyorum

Birazcık kulak verse kalbinden gelen sese  
Yine eskisi gibi yüzüme gülümsese  
Bu aşkın şarabıdır kana kana iç dese  
Kalbimdeki sancılar diner mi bilmiyorum

Yüreğine düşmesin nefretin bir dirhemi  
Hangi tabibe gitsen bulamazsın merhemi  
İçine düştüğüm bu pişmanlık cehennemi  
Zamanla küllenerek söner mi bilmiyorum

İbrahim Yavuz

## Sarhoş Oldum

Yazdığın mektupların arasına sıkışmış  
Eski fotoğrafını orda buldum dün gece  
Giydiğin elbisenin rengi sana yakışmış  
Resmine baka baka sarhoş oldum dün gece

Gözlerim de canlandı o eski hatıralar  
Kanamaya başladı içimde ki yaralar  
Duygusal biri oldum nedense bu sıralar  
Resmine baka baka sarhoş oldum dün gece

Sana bir ömür boyu mutluluklar dilerken  
Bir garip oluyorum resmin bana gülerken  
Bir yandan mendilimle yaşlarımı silerken  
Resmine baka baka sarhoş oldum dün gece

Ne de çabuk bitmişti ne kadar da kısıydı  
Şimdi kaç yaşındaydı aşkımız yaşasaydı  
Çok isterdim seninle bir yuvamız olsaydı  
Resmine baka baka sarhoş oldum dün gece

İnan sabaha kadar ışığı söndürmedim  
Bir an bile başımı öteye döndürmedim  
Yıllar oldu ben senin yüzünü hiç görmedim  
Resmine baka baka sarhoş oldum dün gece

Gözlerine bakarken bir an kendimden geçtim  
Fazla yaşamam diye kendime ömür biçtim  
Efkarımdan sanma ki oturup içki içtim  
Resmine baka baka sarhoş oldum dün gece

İbrahim Yavuz

## Satanist

Kimi kafa kaldırdı kimi altını oydu  
Kör olsun bu ülkeyi birbirine katanist  
Her şeyimiz tastamam bir eksiğimiz oydu  
Şimdide başımıza belâ oldu satanist

Almış başını gitmiş yolsuzluk rüşvet yalan  
Çekirge girmiş gibi bahçemiz oldu talan  
Pestil gibi ezildik hep bize oldu olan  
Garibi düşünen yok herkes olmuş yutanist

Mutluluk bir kez olsun geçmedi yanımızdan  
Her gelen kene gibi kan emdi kanımızdan  
Yıllardır aynı oyun usandık canımızdan  
Bize yaptıklarından sende biraz utanist

Seçilirse ülkeye çok hizmet verecekmiş  
Yarım kalan işleri bir bir bitirecekmiş  
Üstelik Ankara'ya deniz getirecekmiş  
Hayatımda görmedim böylesine atanist

Kimsenin duyduğu yok kopsa da kıyametler  
Faili meçhul oldu işlenen cinayetler  
Yıllardır birikmekle dağ gibi oldu dertler  
Perişan hallerdeyiz yok mu bize bakanist

İbrahim Yavuz

## Sen Esir Ettin

Kırdın kanadımı uçamaz oldum  
Beni bu dağlara sen esir ettin  
Yıkıldı körüler geçemez oldum  
Beni bu yollara sen esir ettin

Emek yere düşmüş sermaye başta  
El etek öpmeyen geziyor boşa  
Dostluk da paraymış sevgi de aşk da  
Beni bu pullara sen esir ettin

Söyle ağam söyle bu nasıl haldır  
Benim tutunduğum bir kuru daldır  
Ellerin giydiğı ipektir şaldır  
Beni bu çullara sen esir ettin

Bülbül gül dalında feryat ederken  
Geçti yaz baharım güz geldi erken  
Herkes yelkenini açmış giderken  
Beni bu sallara sen esir ettin

Kahpe felek seni nerde bulayım  
Bulayım da tüylerini yalayım  
Bir vefasız bir insafsız bir hain  
Beni bu kullara sen esir ettin

İbrahim Yavuz

## Sen Özürlü Olsaydın

Kader sana ansızın indirseydi tokadı  
Ömrünün baharında sararıp ta solsaydın  
Bir anda uçup gitse dizlerinin takatı  
Böyle mi düşünürdün sen özürlü olsaydın

Tanrım sana bu güzel elleri vermeseydi  
Masmavi gökyüzünü gözlerin görmeseydi  
Dünyada olanlara aklın hiç ermeseydi  
Böyle mi düşünürdün sen özürlü olsaydın

Düşene yardım edip neden kaldırmıyorsun  
Çevrende olanlara sen hiç aldırmıyorsun  
Belli ki sağlığının şükrünü bilmiyorsun  
Böyle mi düşünürdün sen özürlü olsaydın

Candan sevdiğin biri bu hale düşse idi  
Belki sana bir ibret belki bir hisse idi  
Felek sana müebbet bir ceza kesse idi  
Böyle mi düşünürdün sen özürlü olsaydın

Neden hor görüyorsun tanrı verdiği canı  
Belki onunda vardır senden üstün bir yanı  
Asla dilemem ama Allah korusun hani  
Böyle mi düşünürdün sen özürlü olsaydın

Gelin bu insanlara artık sahip çıkalım  
Çevresine örülmüş duvarları yıkalım  
Vicdanına danışıp bir hesap yap bakalım  
Böyle mi düşünürdün sen özürlü olsaydın

İbrahim Yavuz

## Sen Varsın

Sen yokluğa verilmiş bir nimetsin  
Gariplerin aşlarında sen varsın  
Sen içimde hem sıla hem gurbetsin  
Boz dağların başlarında sen varsın

Lâle sensin sümbül sensin gül sensin  
Bu dünyada en sevimli kul sensin  
İçtiğim su yürüdüğüm yol sensin  
Kaldırımın taşlarında sen varsın

Ateşte sen alevde sen közde sen  
Yokuş da sen iniş de sen düzde sen  
Yazda sensin baharda sen güzde sen  
Memleketin kışlarında sen varsın

Köylerinde ilçesinde ilinde  
Güzelliğin cümle alem dilinde  
Denizinde ırmağında gölünde  
Gökte uçan kuşlarında sen varsın

Seni sevdim hasret kaldım uykuya  
Esir oldum aşk denilen duyguya  
Hem hayalsin hem gerçeksin hem rüya  
Sevenlerin düşlerinde sen varsın

Bir gün gelir bu günleri ararsın  
Aşka düşer benim gibi yanarsın  
Sen içimde çağlayan bir pınarsın  
Gözlerimin yaşlarında sen varsın

İbrahim Yavuz

## **Sen yoksun diye**

Bulutlar hüznölü sokaklar yasta  
Bu akşam şehirde sen yoksun diye  
Kime soruyorsam sarhoş ve hasta  
Bu akşam şehirde sen yoksun diye

Ay küsüp gitmişti yıldızlar yoktu  
Gönlüm çaresizce boynunu büktü  
Etrafa bir garip sessizlik çöktü  
Bu akşam şehirde sen yoksun diye

Bekledim kapımı kimse çalmadı  
Teselli verdimde gönlüm almadı  
Eski neşesinden eser kalmadı  
Bu akşam şehirde sen yoksun diye

Kimi ah çekerek göğsüne vurdu  
Kimi döner diye hayaller kurdu  
Herkes ışığını erken söndürdü  
Bu akşam şehirde sen yoksun diye

İbrahim Yavuz

## **Seni sevmek**

Seni sevmek hayalleri süslemek  
Seni sevmek yıldızlara uçmaktır  
Seni sevmek güzel duygu beslemek  
Seni sevmek kötülükten kaçmaktır

Seni sevmek bir hedefe koşarken  
Seni sevmek aşka hudut biçmektir  
Seni sevmek çölde susuz yaşarken  
Seni sevmek pınardan su içmektir

Seni sevmek bencillikten kurtulmak  
Seni sevmek kapıları açmaktır  
Seni sevmek sonsuz huzuru bulmak  
Seni sevmek nurlu ışık saçmaktır

Seni sevmek bütün dertleri silmek  
Seni sevmek mutluluğu seçmektir  
Seni sevmek fedakarlığı bilmek  
Seni sevmek öz canından geçmektir

İbrahim Yavuz

## Sensiz Hayatta Olmaz

Yıllar yılı kendime hep bu soruyu sordum  
Gönülden sevenlerin çilesi neden dolmaz  
Ardından hıçkırarak ağlamak istiyordum  
'Üzülme' diyorsun da,sensiz hayatta olmaz

Son günlerde nedense hep hayal kuruyorum  
Hayatın anlamını kendime soruyorum  
Aşk nezlesi olmuşum hapsirip duruyorum  
'Çok yaşa' diyorsun da,sensiz hayatta olmaz

Seni ne çok sevmiştim bunu herkes biliyor  
Kader bana değil de başkasına gülüyor  
İçimden eşyaları kırıp dökmek geliyor  
'Sakin ol' diyorsun da,sensiz hayatta olmaz

Beni anlamam lazım henüz daha çok gencim  
Sen benim şaheserim sen benim eşsiz incim  
Sensiz kayboldu gitti bütün neşem sevincim  
'Biraz gül' diyorsun da,sensiz hayatta olmaz

Neden gizliyorsun ki benden gönül ağrını  
Benim bu çektiklerim yakmıyor mu bağrını  
Bir gün bile çekmezdim şu gurbetin kahrını  
'Geri dön' diyorsun da,sensiz hayatta olmaz

İbrahim Yavuz

## Sigarayı bıraktım

On dördümde başladım bu mereti içmeye  
Her nefes çekişimde kendi kendimi yaktım  
Sonunda karar verdim ben ondan vazgeçmeye  
Otuz küsur yıl sonra sigarayı bıraktım

Ciğerler feryat eder böbreklerim isyanda  
Damarlar yol vermiyor zifir birikti kanda  
Kimse inanmamıştı bitti dediğim anda  
Çok şükür Allah'ıma sigarayı bıraktım

Sofrada doğru dürüst yemek yiyemiyordum  
Nefeslerim yetmiyor türkü diyemiyordum  
Yalancı emzik gibi durmadan emiyordum  
Zor da olsa sonunda sigarayı bıraktım

Bana sorsan aklımca felekten gün çalmıştım  
Kendimi mutlu sanıp boş hayale dalmıştım  
Maddi zararlarımla kaç daire almıştım  
Aklım başıma geldi sigarayı bıraktım

Hastalıklar başlamış vadelerim dolmuştu  
Kansızlık hat safhada yüzüm benzim solmuştu  
Dişlerim kararmıştı ağzım kokar olmuştu  
Lanet olsun diyerek sigarayı bıraktım

Çok nasihat ettiler fikrimden hiç caymadım  
Beni yetim büyüten annemi de saymadım  
Öyle günler oldu ki üç paketle doymadım  
Tehlikeyi fark edip sigarayı bıraktım

Nikotin bağımlısı yokuş çıkarken inler  
Beni alıştıranlar günahımı çeksinler  
Tütüncüler tarlaya başka mahsul eksinler  
Bundan sonra ben yokum sigarayı bıraktım

Bu ne biçim bir aşktı kendime şaşıyordum  
Onu nereye gitsem yanımda taşıyordum  
Tam bir köle olmuştum bağımlı yaşıyordum  
Paketi çöpe atıp sigarayı bıraktım

Midemde sancılar var kalbim ise tekliyor  
Kim bilir hangi dertler şimdi beni bekliyor  
Ondan uzak duranlar gününe gün ekliyor  
Geçte olsa sonunda sigarayı bıraktım

İbrahim'im anlattım başımdan geçenleri  
Maksadım uyarmaktır bu yolu seçenleri  
Çok tehlike bekliyor sigara içenleri  
Gençlere ibret olsun sigarayı bıraktım

İbrahim Yavuz

## Sokak ocuğu

Yapma polis abi yanlış anladın  
Suçlu ben değilim suçlu odur o  
Hemen beni suçlamaya başladın  
Suçlu ben değilim suçlu odur o

Anamdan doğarken hırsız mı idim  
İsyankar serseri arsız mı idim  
Böyle yüzü gözü nursuz mu idim  
Suçlu ben değilim suçlu odur o

Babam hasta düştü sahip çıkmadı  
Yetim kaldık yüzümüze bakmadı  
Ele sel oldu da bize akmadı  
Suçlu ben değilim suçlu odur o

Biz yedi kardeşiz ben en küçüğü  
Sadece bakkalda gördüm suçüğu  
Adımı koydular sokak çocuğu  
Suçlu ben değilim suçlu odur o

Böyle feryat figan bağırırıyorsam  
İmdat diye yardım çağırırıyorsam  
Çöplükten karnımı doyurırıyorsam  
Suçlu ben değilim suçlu odur o

Çula döndü sırtımızda abamız  
Boşa gitti adam olma çabamız  
Sahip çıkmıyorsa devlet babamız  
Suçlu ben değilim suçlu odur o

İbrahim Yavuz

## Sonradan görme

Seni köyden ben ne diye getirdim  
Dillerimden düşmez oldu ahu zar  
Gençliğimi yiye yiye bitirdin  
Kör olası yaktın beni Gülizar

Gelir gelmez geçmişini taşıdın  
Yavaş yavaş sigaraya başladın  
Komşulara dedikodu aştıdın  
Kör olası yaktın beni Gülizar

Bağrın açık eteğini kısalttın  
Moda değil diye beşlini sattın  
Hani söz vermiştin çamura yattın  
Kör olası yaktın beni Gülizar

Hanım oldun uzadı mı boyların  
Köyde yoktu böyle kötü huyların  
Çok gevşedi çenendeki yayların  
Kör olası yaktın beni Gülizar

Hem yatımız oldu hem de katımız  
Her gün biraz daha kaçtı tadımız  
Sonradan görmeye çıktı adımız  
Kör olası yaktın beni Gülizar

Ötmez oldu erkeklerin borusu  
Geldiğime pişman oldum doğrusu  
El aleme olduk alay konusu  
Kör olası yaktın beni Gülizar

Biraz kendine gel boyalı kafa  
Kötü örnek oluyorsun etrafa  
Yemek yapmayı da kaldırdın rafa  
Kör olası yaktın beni Gülizar

İpler koptu sosyeteye teslimiz  
Hele düşün neydi bizim aslımız  
Çocuk istemedin bitti neslimiz  
Kör olası yaktın beni Gülizar

Kardeşlerin sana sahip çıkmazlar  
Geri dönsek yüzümüze bakmazlar  
Bu halinle seni köye sokmazlar  
Kör olası yaktın beni Gülizar

İbrahim Yavuz

## **Sonsuz Güç**

Hakkı hak bilmiş isen bil ki saygım yücedir  
Sanma hürmet canadır saygı sonsuz gücedir

Bilmiyordum hayatın bunca gerçeklerini  
Şimdi gördüm bazısın kör gezerdim nicedir

Derd-i aşktan yananın silme sen göz yaşını  
Çünkü hasret çekenin derdi gündüz gecedir

Hem sakal hem de sarık sor ki bilmez dinini  
Açta kutsal kitabın söyle sen kaç hecedir

Tanrı gönderdi ruhun şah da olsan kulusun  
Hakka bel bağlamayan devse aslen cücedir

Bunca âlim çözemaz kâinat sırlarını  
İbrahim der ya Çalap bu nasıl bilmecedir

Fâilâtün / Feilün / Fâilâtün / Feilün

İbrahim Yavuz

## **Sulu Benim**

İster zindana atın ister kovun ülkeden  
Gözümü ellerimi dilimi de bağlayın  
Eğer bütün bunlara kalbim olmuşsa neden  
Kızdırın demirleri yüreğimi dağlayın

Sanma ki boşa geldim ve boşa gidiyorum  
Elbette sevmek için benimde var nedenim  
Saklamama neden yok itiraf ediyorum  
Sevmek suç ise eğer en büyük suçlu benim

İbrahim Yavuz

## Şehir köye benzemiği

Bende şu gurbete geldim geleli  
Dertten kurtulmuyor çileli başım  
Ne namerdi belli ne merdi belli  
Şehir köye benzemiği kardaşım

Işığın parası birde süsü var  
Bilmem buraların başka nesi var  
Ne ırmak ne horoz ne kuş sesi var  
Şehir köye benzemiği kardaşım

Nerde o bahçeler nerde o bağlar  
Yüzümüz gülse de gönlümüz ağlar  
Her ne yana baksam beton duvarlar  
Şehir köye benzemiği kardaşım

Mesleğim çiraklık lakabım dağlı  
Yol bilmem iz bilmem gözlerim bağlı  
Bütün yemekleri margarin yağlı  
Şehir köye benzemiği kardaşım

Kış da kıyamette kaldım durakta  
Ağla anam ağla halime bak da  
Şimdi yatıyorum sünger yatakta  
Şehir köye benzemiği kardaşım

Burda süte bile su katıyorlar  
Kızlar erkeklere söz atıyorlar  
İnsanın gözünü boyatıyorlar  
Şehir köye benzemiği kardaşım

Keşke çoban olsam köyde koyuna  
Kandırdılar beni geldim oyuna  
Para ödüyöruz içme suyuna  
Şehir köye benzemiği kardaşım

Anladım ki burda yok benim yerim  
Kömür dumanından yandı ciğerim  
Çok sürmez yakında köye dönerim  
Şehir köye benzemiği kardaşım

İbrahim Yavuz

## Telefonum Çalınca

Aslında beni her gün araman gerekiyor  
Çok mutlu oluyorum senden haber alınca  
Aramasan aklıma sanki şeytan giriyor  
Sevinçten uçuyorum telefonum çalınca

Son günlerde sen beni aramaz oldun niye  
Benim için olamaz bundan büyük hediye  
Her seferinde böyle mutlaka odur diye  
Sevinçten uçuyorum telefonum çalınca

Bazen kendi kendime teselli veriyorum  
Biraz sonra mutlaka arayacak diyorum  
Birden bire yerimden ok gibi fırlıyorum  
Sevinçten uçuyorum telefonum çalınca

Çok şükür yüreğimde biraz umudum var da  
Yoksa nasıl yaşardım ben sensiz buralarda  
Moralimin sıfıra indiği sıralarda  
Sevinçten uçuyorum telefonum çalınca

Seni çok seviyorum bunu biliyorsun ya  
En ufak esprime hemen gülüyorsun ya  
Sonunda öpüyorum hoşça kal diyorsun ya  
Sevinçten uçuyorum telefonum çalınca

İbrahim Yavuz

## **Türkülerle Büyüdük**

Beşikte bir bebek iken  
Türkülerle uyuduk biz  
Daha henüz küçücükken  
Türkülerle büyüdük biz

Gönülden gönüle akan  
Sevda gibi yürek yakan  
Sıla kokan gurbet kokan  
Türkülerle büyüdük biz

Bu bir derya bu bir deniz  
Ne caz nede rock dinleriz  
Ana sütü gibi temiz  
Türkülerle büyüdük biz

Bayramlarda düğünlerde  
Ne zaman düştüysek derde  
Şu garip gurbet ellerde  
Türkülerle büyüdük biz

Sevgi dolu özümüz var  
Türkülere sözümüz var  
Gören gönül gözümüz var  
Türkülerle büyüdük biz

Yurdumuzun dört bucağı  
Sanki bir ana kucağı  
Duyguların en sıcakı  
Türkülerle büyüdük biz

İbrahim Yavuz

## **Vurur tellere**

Zülfün teli uzun uzun  
İner bellere bellere  
Dertli olan gece gündüz  
Vurur tellere tellere

Kara gözler kalem kaşlar  
Akşam olur sancı başlar  
Gözlerinden akan yaşlar  
Döner sellere sellere

Araya girince dağlar  
Gariplerin bağı yonar  
Sevdiğinden haber sorar  
Esen yellere yellere

Gurbet elde kalmış naçar  
Derdini kimlere açar  
Sevenler serinden geçer  
Şirin dillere dillere

İbrahim Yavuz

## **Yaktılar Baba**

Şorma işçi nasıl emekli neyler  
İnan canlarından bıktılar baba  
Ülkeyi bu hale getiren beyler  
Suçu üstümüze yaktılar baba

Yine zam yaptılar şekere tuza  
Yandan bakar olduk çikita muza  
Bütün emeğimiz gitti ucuza  
Bizi haraç mezat sattılar baba

Ecel seni bizden çok erken aldı  
Sen gittin fakirlik kapıyı çaldı  
Geride bir sürü yetimin kaldı  
Sanma yüzümüze baktılar baba

Talan oldu gitti petekte ballar  
Meyve vermez oldu kurudu dallar  
Meydanı boş buldu kurtlar çakallar  
Şimdi tepemize çıktılar baba

Hırsız servetine servet katarken  
Dürüstçe çalışan borca batarken  
Suçlular dışarda cirit atarken  
Suçsuzu içeri tıktılar baba

İnsanlar duygusuz bakar kör oldu  
Dertli yüreğimiz yandı kor oldu  
Şehirde yaşamak hayli zor oldu  
Köyleri kökünden yaktılar baba

İbrahim Yavuz

## Yalan mı

Dünyanın işine bak  
Aslan çanak yalıyor  
Çakallar düze inmiş  
Köyde kaval çalıyor

Gururunu incitmiş  
Ayı itten kaçarken  
Keçinin dili kaçmış  
Yılan görmüş uçarken

Güvercin suçlu bulmuş  
Hapse attırmış atı  
Bir kuzuyu etmişler  
Kurtların avukatı

Kargadan emir almış  
Tilki tepmiş katırı  
Kırk inekten yüceymiş  
Bir sineğin hatırı

Kaplumbağa çöldeki  
Kervanı güdüyormuş  
Bir eşek kırk deveye  
Liderlik ediyormuş

Ben bunları söyledim  
Hepsini yalan sanma  
Mecbur musun kardeşim  
İnanmazsan inanma

İbrahim Yavuz

## Yalancı Ayna

Aylardır su görmemiş çorak bir toprak gibi  
Yüzümün haline bak sanki ateşte yandım  
Sarıp ta solmuşum kuru bir yaprak gibi  
Söyle yalancı ayna ben ne zaman yaşlandım

Daha dün sokaklarda saklambaç oynuyordum  
Kanımda yanan ateş asla sönmez diyordum  
Ben ruhumu hep çocuk kalacak sanıyordum  
Söyle yalancı ayna ben ne zaman yaşlandım

Zaman durur sanırdım aşkın olduğu yerde  
Kader böyleymiş demek erken düşmüşüm derde  
Özenle taradığım siyah saçlarım nerde  
Söyle yalancı ayna ben ne zaman yaşlandım

Nerde o dağdan dağa yankılanan seslerim  
Nerde o yokuşlardan yılmayan nefeslerim  
Nerde o hayallerim nerde o heveslerim  
Söyle yalancı ayna ben ne zaman yaşlandım

Hani bir söz vardı ya hayat kırkında başlar  
Benimse gözlerimden eksik olmuyor yaşlar  
Nedir bu titremeler nedir bu çatık kaşlar  
Söyle yalancı ayna ben ne zaman yaşlandım

İçimdeki morları beyaza boyamadan  
Daha hiç bir işimi yoluna koyamadan  
Hayat denen rüyanın tadına doyamadan  
Söyle yalancı ayna ben ne zaman yaşlandım

Ben kimden korkuyorum neden dilim dolaştı  
Neden duygularıma bir ürkeklik bulaştı  
Sonbahara mı girdik yolculuk mu yaklaştı  
Söyle yalancı ayna ben ne zaman yaşlandım

İbrahim Yavuz

## Yalanını Seveyim

Bırak nağme yapmayı boş sözlere karnım tok  
Açıkça söyle bana senin için ben neyim  
Biliyorum kalbinde zerre kadar yerim yok  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

Bak ben bu konularda acemi sayılırım  
Belki kendime gelir uykudan ayılırım  
Hikayeyi severim masala bayılırım  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

Hazır fırsat düşmüşken sende gönlünü eyle  
Üç gün beş gün bir hafta şimdi ki aşklar böyle  
Yalandan kim ölmüş ki söyle güzelim söyle  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

Aşklarda sevgilerde kirlendi gitti hızla  
Haydi ne duruyorsun gel sende beni nazla  
Arabandan daha çok katından daha fazla  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

Bir bakış bir gülüşe bazen bir söze kandım  
Korkma zoruma gitmez ben nelere dayandım  
Uyuturum zannetme şimdi bende uyandım  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

En keskin acılara gülebilecek kadar  
Seninle fizana dek gelebilecek kadar  
Uğrunda göz kırpmadan ölebilecek kadar  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

Coşkun ırmaklar gibi dolu dizgin akarak  
Geri dönüş yok deyip gemileri yakarak  
Yüreğin yetiyorsa gözlerime bakarak  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

İnsan sevdim diyemez aşk kapıyı çalmazsa  
Aynı hataya düşer hayattan ders almazsa  
Biliyorum sevgin yok ne olur hiç olmazsa  
Seni seviyorum de, yalanını seveyim

İbrahim Yavuz

## Yalvarırım Geri Dön

Boşuna mıydı yoksa sana verdiğim değer  
Kırdımsa affet beni bundan sonra artık son  
Yüreğinde azıcık merhamet varsa eğer  
Sensiz yapamıyorum yalvarırım geri dön

Delice seviyordun söyle ne çabuk bıktın  
Bir fırtına gibiydin kapıyı vurup çıktın  
Dağları kayaları sanki başıma yıktın  
Sensiz yapamıyorum yalvarırım geri dön

Seni unutmak için bu gece erken yattım  
Sancımı keser diye ağırı keşici attım  
Ateşim kırkı geçti ter ırmağına battım  
Sensiz yapamıyorum yalvarırım geri dön

Yüreğimde sancı var kafamda uğuldama  
Sanki cinler periler doluşmuşlar odama  
Aşsız ekmeksiz susuz inan yaşarım ama  
Sensiz yapamıyorum yalvarırım geri dön

Beni böyle suçlayıp bahane öne sürme  
Hayallerimi yıkıp umudumu söndürme  
Bu şehri benim için cehenneme döndürme  
Sensiz yapamıyorum yalvarırım geri dön

İbrahim Yavuz

## Yanarım

En son isyanlarıma kilitlendi dudağım  
Kıyametler kopacak sesim bir duyulursa  
Şana üç kelimelik bir kurşun sıkacağım  
İnan dünya duracak hedefini bulursa

Sözüm var yıldızları yanıma çekeceğim  
Dağları kayaları yerinden sökeceğim  
Cehennem sıcaklığının terini dökeceğim  
Mutluluk bir kez olsun koynuma sokulursa

Bir türlü netleşmeyen karanlık bir yüz gibi  
Çözölmeyi bekleyen esrarlı bir giz gibi  
Yatarım baş ucunda durgun bir deniz gibi  
Şahlanan dalgalarım poyrazdan kurtulursa

Mevsimleri unuttum yılları saymıyorum  
Kızgın volkan gibiyim içimden kaynıyorum  
Sırf bu yüzden ecelle saklambaç oynuyorum  
Yanarım senden önce eğer beni bulursa  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz

## Yanıyor Anacığım

Dertlerimi kalbime gömerek gülüyorum  
İnsanlar beni mutlu sanıyor anacığım  
Her seferinde böyle oyuna geliyorum  
Yine canım çok kötü yanıyor anacığım

İki güzel söz eden şu gönlümü çalıyor  
Sonunda bütün suçlar üzerimde kalıyor  
Benim bu saf yüreğim nasihat mi alıyor  
Ne yazık ki her söze kanıyor anacığım

İstemem bu dünyanın parasını pulunu  
Sevemez oldum artık bir Allah'ın kulunu  
Gönül kuşum bu sıra kayıp etti yolunu  
Şimdi gördüğü dala konuyor anacığım

Kimine dünya geniş kimine göre darmış  
Anlaşılan benimde kısmetim bu kadarmış  
Her gecenin sabahı her derdin sonu varmış  
Belki yaradan beni sınıyor anacığım

İbrahim Yavuz

## Yaşadık Gitti

İnce bir süzgece attılar bizi  
Süzüle süzüle yaşadık gitti  
Genç yaşta kördüğüm ettiler bizi  
Çözüle çözüle yaşadık gitti

Kime anlattıksa ahvalimizi  
Kimse anlamadı bu halimizi  
Düzgün tutamadık moralimizi  
Bozula bozula yaşadık gitti

Gönül bir güzelin düştü yasına  
Köz döktü kalbimin tam ortasına  
Kara defterlerin baş sayfasına  
Yazıla yazıla yaşadık gitti

Çile bizim için en sadık yardı  
Üfkumuzu kara bulutlar sardı  
Sırtımızda ağır dert yükü vardı  
Ezile ezile yaşadık gitti

Huzur aramadık parada pulda  
Umutumuz kaldı bir kuru dalda  
Hayat dedikleri dikenli yolda  
Çizile çizile yaşadık gitti

İbrahim Yavuz

## **Yemin Mi Ettin**

Söyle güzel söyle nedir meramın  
Beni bezdirmeye yemin mi ettin  
Başımdan gitmiyor kederin gamın  
Mecnun gezdirmeye yemin mi ettin

Sever görünürsün sevmedim dersin  
Gurbet çeşmesinden hasret içersin  
Bir selam vermeden gelip geçersin  
Beni kızdırmaya yemin mi ettin

Vazgeç inadından sevmeyi dene  
Çok eziyet ettin sen bu bedene  
Şeni sevdim diye gelen gidene  
Beni ezdirmeye yemin mi ettin

İbrahim Yavuz

## Yılana Bakın

Yine sözü bir punduna getirip  
Şu bana attığı yalana bakın  
Önce yüreğime hançer batırıp  
Sonradan gönlümü alana bakın

Ne yapsam da kıymetimi bilmiyor  
Çatmış kaşlarını yüzü gülmüyor  
Ne çare ki elden bir şey gelmiyor  
Şu benim kalbimi çalana bakın

Bir kere kapımı çaldığımı var  
Gelip de yanımda kaldığımı var  
Şu gariپ gönlümü aldıgımı var  
Mutluluğu bende bulana bakın

Fikrim şaşırarak aklım uçacak  
Kim bilir başıma ne iş açacak  
Biliyorum yine sokup kaçacak  
Sinsice yaklaşan yılana bakın

Yar gideli bomboş kaldı ellerim  
Anmaz oldu artık onu dillerim  
Döküldü yaprağım soldu güllerim  
Gönül bahçemdeki talana bakın

Susturdum gönlümü çıkmıyor sesim  
Ne bir arzum kaldı nede hevesim  
Bir yığın mektupla bir eski resim  
Sonunda elimde kalana bakın

İbrahim Yavuz

## Yıllardır beklediğim

Bu gece yine sensiz takıldı kaldı zaman  
Kalemimde bir hüznün kağıtlar ağlamaklı  
Üzerime geliyor koltuklar kanepeler  
Odanın her yanında gizli bir isyan saklı

Dışarda fırtınanın yürek donduran sesi  
Kafamda dört bucağa yayılmış düşünceler  
Kulağımda bir feryat bu seste neyin nesi  
İşkenceye dönüştü sensiz geçen geceler

Eşyalardan kendime arkadaş arıyorum  
Konuşmuyor benimler telefonum uykuda  
İçimde bir sıkıntı kıvranıp duruyorum  
Daraldıkça daraldı hücreye döndü oda

Bahtım uyumuş kalmış kısmetin beşiğinde  
Neden çıkmaz karşıma benim umut dediğim  
Bir güneş gibi doğsa kapının eşiğinde  
İşte ben geldim dese yıllardır beklediğim  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz

## Yıller hesap soruyor

Tanrı ne diye vursun yarattığı kuluna  
Her biten gün sonunda bize felek vuruyor  
Zamandır sürükleyen takmış bizi koluna  
Yaprağın ne suçu var ağaç kökten kuruyor

Kendi ektiğimizi hakkımız yok biçmeye  
Mutluluk bulmak için mecbur muyuz içmeye  
Bir yanlış adım yeter bu dünyadan göçmeye  
Kıyı görmesek de önümüzde duruyor

Ne mutlu şu dünyada gözyaşını silene  
Kaderine küsmeyip ıstıraba gülene  
Hayat yokuş değildir yürümeyi bilene  
Bilmeden düştüğümüz yollar bizi yoruyor

Önce gözler bozulur sonra dizlerin sızlar  
Kış kırıya dayanır geçmişte kalır yazlar  
Yüzündeki çizgiler saçında ki beyazlar  
Belli ki kahpe felek ağlarını örüyor

Yalvar yakar olsak da zaman acımaz bize  
Aynalar ihaneti vururlar yüzümüze  
Sen de bir gün anlarsın lüzum yok fazla söze  
Yıllar acımasızca bizden hesap soruyor

İbrahim Yavuz

## **Yorulдум Annem**

Öleceğim ben bu gönöl derdinden  
Sol göğsüm altından vuruldum annem  
Yedi yıldır bir ceylanın ardından  
Koştura koştura yorulдум annem

Kara olur bizim bağın üzümü  
Dertler otağında açtım gözümü  
Bir kez olsun güldürmedi yüzümü  
Kötü kaderime darıldım annem

Şu yalan dünyada murat almadım  
Hep yokuş yürüdüm yolda kalmadım  
Bir gün olsun pes etmedim yılmadım  
Hayata dört elle sarıldım annem

Neler geldi neler garip başıma  
Hep kötüler çıktı benim karşıma  
Güvenim kalmadı öz kardeşime  
Eğilmedim ama kırıldım annem

İbrahim Yavuz

## Zam geldi

Ey ahali kulak verin sözüme  
Şekere kaymağa tuza zam geldi  
Aman güzel baygın bakma gözüme  
İşveye cilveye naza zam geldi

İşçi - memur vitrinlere bakmasın  
Meydanlara çıkıp ateş yakmasın  
Çiftetelli oynamaya kalkmasın  
Davula zurnaya saza zam geldi

Tilkiyi kümese bekçi koydular  
Derimize kadar bizi soydular  
İçimizin yandığını duydular  
Dağlardaki kara buza zam geldi

Ne desem bilmem ki huyludur huylu  
Soysuza yağ çekip diyemem soylu  
Kuru toprak yolda gezmesin köylü  
Ayağından çıkan toza zam geldi

Bu gidişle güdük kalır soyumuz  
Gafillere haram olsun oyumuz  
Vefakar cefakar bakan beyimiz  
Bir maymuna kızdı muza zam geldi

Gel gör başımıza ne işler açtık  
Zoru denemedik kolaya kaçtık  
Hastaya verilen ilaçtan geçtik  
Ölüye sarılan beze zam geldi

Yapanın yaptığı yanına kârsa  
Dert etme ülkeyi tembellik sarsa  
Nerde bir vurguncu hortumcu varsa  
Onlar yedi içti bize zam geldi  
İbrahim Yavuz

İbrahim Yavuz